

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

tha/ J.nr. 2009-4438

Dato: 19. juni 2009

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 25. maj 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 371 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra René Skau Björnsson (S)

Spørgsmål nr. 371:

"Ministeren anmodes om en redegørelse for det spørgsmål om Udlandsbekendtgørelsen, som europaparlamentsmedlem Poul Nyrup Rasmussen i 2008 har rejst over for kommissær Spidla, samt oplyse hvorvidt ministeriet har afgivet udtalelser eller på anden måde været involveret i sagens behandling."

Svar:

Spørgsmålet må forstås således, at der ønskes en redegørelse vedrørende overensstemmelsen mellem danske regler om handicapkompenserende hjælp under ophold i udlandet og EU-retten.

Handicapkompenserende hjælp efter serviceloven er betinget af, at modtageren af hjælpen har lovligt ophold i Danmark. Som en undtagelse hertil findes der i EU-retten (EF-forordning 1408/71) regler om hjælp under ophold i andre EU-lande. Forordningen udpeger, hvilket medlemsland der skal yde hjælpen, når modtageren af hjælpen opholder sig inden for EU, og efter hvilket medlemslands nationale regler hjælpen skal bedømmes.

Meget overordnet kan EF-forordningen sammenfattes således, at såvel naturalydelse (f.eks. hjælpemidler) som kontantydelse (f.eks. merudgifter og borgerstyret personlig assistance) skal ydes efter reglerne i det medlemsland, hvor man opholder sig. Som en undtagelse hertil kan nævnes, at man under opholdet i et andet EU-land forbliver socialsikret i det EU-land, man kommer fra. I denne situation vil kontantydelse skulle ydes efter reglerne i

det land, hvor man er socialsikret, mens naturalydelse skal ydes i opholdslandet. Man forbliver f.eks. socialsikret i det oprindelige opholdsland, hvis man er udstationeret, eller hvis man udelukkende modtager pension fra det oprindelige opholdsland.

En anden undtagelse til reglen om, at hjælp efter serviceloven er betinget af lovligt ophold i Danmark, er bekendtgørelse om ydelser efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet (udlandsbekendtgørelsen). Efter udlandsbekendtgørelsen bevarer borgeren den handicapkompenserende hjælp efter serviceloven, som den pågældende allerede er bevilget, under et midlertidigt udlandsophold. Det er dog en forudsætning, at der er tale om hjælp i form af nødvendige merudgifter til børn (§ 41), tabt arbejdsfortjeneste (§ 42), Ledsageordning for unge (§ 45), borgerstyret personlig assistance (§ 96), ledsageordning for voksne (§ 97), støtte- kontaktpersonordningen for døvblinde (§ 98), Merudgifter til voksne (§ 100), hjælpemidler (§ 112), forbrugsgoder (§ 113), handicappil (§ 114) eller pasning af nærtstående (§ 118). Varigheden af hjælpen under det midlertidige udlandsophold i det enkelte tilfælde afhænger af formålet med hjælpen og de konkrete omstændigheder, herunder karakteren af hjælpen.

Herudover - det vil sige ved siden af den hjælp, som borgeren bevarer - er det muligt i særlige tilfælde efter en konkret vurdering at få hjælp til dækning af ekstra omkostninger, som er forbundet med kortvarige udlandsferier. Det er efter ankepraksis en betingelse, at hjælpen er særligt påkrævet eller en afgørende forudsætning for gennemførelsen af rejsen, ligesom det er en betingelse, at ferien ikke overstiger ca. 14 dage.

Ud fra det almindelige princip om EU-rettens forrang vil EF-forordningen gå forud for udlandsbekendtgørelsen i de tilfælde, hvor begge forskrifter regulerer samme situation. Kun, hvor EF-forordningen ikke regulerer en given situation, vil sagen skulle bedømmes efter udlandsbekendtgørelsens regler. Der findes derfor ikke at være uoverensstemmelse mellem EU-retten og udlandsbekendtgørelsen.

Det vurderes, at reglerne ud fra deres indbyrdes sammenhæng sikrer, at ingen borgere ved ophold i andre EU-lande vil have udækkede hjælpebehov. Enten vil borgerne have ret til hjælp i kraft af EU-retten, eller også finder udlandsbekendtgørelsen anvendelse. Det må vurderes konkret i hver enkelt sag, hvilket regelsæt der finder anvendelse, og hvilken hjælp borgerne har ret til.

Det kan herudover oplyses, at Indenrigs- og Socialministeriet ikke ses at have afgivet skriftlig udtalelse på baggrund af den henvendelse, som ligger til grund for det stillede spørgsmål, men i forbindelse med forhandlingerne om den nye implementeringsforordning 883, som skal afløse den nugældende

de EF-forordning 1408, blev spørgsmålet om udlandsbekendtgørelsen og dens overensstemmelse med forordningen rejst af Danske Handicaporganisationer. Ministeriet afholdt i 2006 en række møder med Danske Handicaporganisationer, hvor dette emne blev diskuteret.

På møderne blev det fra ministeriets side fremhævet, at forordningen (både 1408 og 883) har forrang i forhold til udlandsbekendtgørelsen.

Karen Ellemann

/ Karin Ingemann